

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 117.892 van 3 april 2003
in de zaak A. 101.506/XIV-2526.**

In zake : XXX,
 die woont te 2100 DEURNE,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kazachse nationaliteit, op 28 februari 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 februari 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 4 september 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 19 februari 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 3 april 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 30 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 maart 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 3 december 1999 en zich vluchteling verklaart op dezelfde dag; dat op 24 september 2000 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 19 februari 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is, die als volgt is gemotiveerd:

“Betrokkene werd verhoord op 17 oktober 2000 en op 24 januari 2001 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Russische taal machtig is.

Betrokkene, Kazachs staatsburger van Russische origine, verliet zijn land op 22 mei 2000. Op 29 mei 2000 kwam hij in België aan waar hij zijn echtgenote XXX en haar minderjarige zoon vervoegde die reeds op 2 december 1999 in België aankwamen en er de volgende dag het statuut van vluchteling aanvraag. Betrokkene zelf diende op 6 juni 2000 bij de Belgische autoriteiten een aanvraag in tot het bekomen van het statuut van vluchteling. Betrokkene is niet in het bezit van een geldig internationaal paspoort.

Volgens zijn verklaringen voor het Commissariaat-generaal ontvluchtte betrokkene zijn land omdat hij er omwille van zijn Russische origine problemen kende met de etnisch Kazachse bevolking en hierbij geen hulp kreeg van de Kazachse autoriteiten, Betrokkene en zijn echtgenote werden in 1992 op hun werk ontslagen. In 1993 richtte hij met zijn echtgenote een eigen firma op. Ze moesten smeergeld betalen om hun firma geopend te krijgen. In 1996 kwam de firma Almaty Metrostroy (AMS) haar contractverplichtingen niet na en weigerde het verschuldigde bedrag van 40.000 \$ te betalen. Ze gingen daarover praten met de eigenaar van AMS maar die stuurde hen weg. Nadien dienden ze hierover klacht in maar ze vernamen hier niets van. Nadien dienden ze nog een klacht in bij het parket maar ook hier vernamen ze niets meer van. Betrokkene en zijn echtgenote vroegen een onderhoud met de baas van AMS. De baas van AMS maakte hen tijdens het onderhoud uit. Op 3 mei 1999 werd betrokkene door etnische Kazachen geslagen. Hij werd in het ziekenhuis verzorgd en mocht nog dezelfde dag naar huis. Hij diende van dit incident geen klacht in bij de politie. Ondertussen kregen ze dreig telefoons en in juni 1999 werd zijn echtgenote door twee Kazachen geslagen. Ze werd in het ziekenhuis verzorgd maar diende geen klacht in. Een tijdje later werd betrokkene's echtgenote verkracht. Ze gingen naar de politie die hen doorstuurde voor een medische expertise. Na de medische expertise dienden ze klacht in bij de politie. In september 1999 werd betrokkene's echtgenote een tweetal weken gehospitaliseerd. Na haar ontslag uit het ziekenhuis dienden ze een klacht in bij het parket en het anti-corruptie comité. Ze kregen daarna opnieuw dreig telefoons en wendden zich naar het parket voor bescherming die ze niet kregen. Nadien schoten onbekenden op de deur. De politie kwam de volgende ochtend langs en stelde een proces verbaal op. Enkele dagen later brandde de garage van betrokkene af. In november 1999 werd betrokkene aangevallen door meerdere Kazachen en diende een maand in het ziekenhuis te verblijven. Betrokkene's echtgenote verliet met haar jongste zoon op 29 november 1999 Kazachstan richting België. Een tijdje na zijn ontslag uit het ziekenhuis vond hij een oproeping van de politie in zijn bus voor 8 februari 2000. Op het politiebureau werd hij opgesloten van 8 februari 2000 tot 20 februari 2000. Hij werd verschillende keren ondervraagd en onder druk gezet en kreeg een paar klappen. Op 20 februari 2000 slaagde hij er in om te ontsnappen. Hij ging thuis geld, documenten en sleutels ophalen en dook onder bij een vriend waar hij verbleef tot zijn vertrek uit Kazachstan op 22 mei 2000.

Er dient te worden opgemerkt dat de door betrokkene aangehaalde vervolging door de Kazachse overheid en de etnische Kazachse bevolking niet overeenstemt met de documentatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. In deze documentatie (Missierapport Kazachstan van de Immigratieambtenaar Ministerie van Binnenlandse Zaken 14 september - 10 oktober 2000; 13 november - 19 december 2000; 6 januari - 23 januari 2001 en Informatie Kazachstan Cedoca, februari 2001; De Standaard en La Libre Belgique, 31 oktober 2000; Le Soir, 20 december 2000; De Standaard. Online-, 3 februari 2001) wordt nergens melding gemaakt van dergelijke vervolging. Meer nog, uit deze informatie blijkt dat er geen sprake is van enige systematische vervolging van de Russische bevolkingsgroep. Uit voor vermelde informatie blijkt dat de hogere Kazachse autoriteiten gevoelig zijn voor elke vorm van etnisch geweld en spanning, waardoor het op dit niveau voor personen van Russische afkomst mogelijk is bescherming te krijgen. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat mogelijke slachtoffers van dergelijke vervolging niet op bescherming van de Kazachse overheid kunnen rekenen.

Gelet op het voorgaande kan in hoofde van betrokkene geen vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, worden vastgesteld. De door betrokkene in het kader van zijn asielpprocedure neergelegde documenten (rijbewijs, huwelijksakte, diploma, twee medische attesten, financiële expertise) wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. Aan de authenticiteit van de twee medische attesten die betrokkene voorlegde kan zelfs zwaar getwijfeld worden gezien de vermelding van 'USSR Ministerie van Volksgezondheid'. Het Commissariaat-generaal beschikt namelijk over informatie waaruit blijkt dat er sinds 1995 geen oude Sovjet-documenten meer worden uitgegeven in Kazachstan (Missierapport Kazachstan van de Immigratieambtenaar Ministerie van Binnenlandse Zaken 14 september - 10 oktober 2000; 13 november - 19 december 2000 - 6 januari - 23 januari 2001 en Informatie Kazachstan Cedoca, februari 2001). Ook in het kader van betrokkenes echtgenote Pak Anna (o.v. 4.906.940) en zijn stiefzoon Liapoenov Ivan (o.v. 4.967.979) werd een bevestigende beslissing genomen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk en kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 4 september 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.”.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel de schending opwerpt van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat de bestreden beslissing is gesteund op bepaalde documentatie en krantenartikels, die enkel betrekking hebben op de algemene toestand in Kazachstan en niet op de specifieke toestand van de verzoekende partij; dat die documentatie in casu niet relevant is, vermits iedere asielaanvraag op individuele wijze moet worden behandeld ongeacht de algemene toestand in het land van herkomst; dat de verzoekende partij in een tweede middel om dezelfde reden de schending opwerpt van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951; dat verslagen van het Hoog Comité voor de Vluchtelingen en van Amnesty International een ander beeld van Kazachstan geven;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij betwist dat de motivering de bestreden beslissing kan dragen, zodat zij de schending van de materiële motiveringsplicht opwerpt; dat de algemene toestand in het land van herkomst een van de gegevens is die de commissaris-generaal in zijn onderzoek kan betrekken; dat de verzoekende partij enkel stelt

dat de commissaris-generaal zich niet uitsluitend op algemene rapporten kan beroepen doch niet aantoont dat de vaststellingen van de commissaris-generaal onjuist zouden zijn noch dat haar persoonlijke situatie zou verschillen van hetgeen de commissaris-generaal uit de door hem geciteerde documentatie afleidt; dat de verzoekende partij aldus niet aantoont dat de commissaris-generaal op kennelijk onredelijke wijze of op grond van onjuiste feiten tot de bestreden beslissing is gekomen noch dat hij daarbij de hem toegekende appreciatiebevoegdheid heeft overschreden; dat de verzoekende partij evenmin aantoont dat mogelijke slachtoffers van etnisch geweld niet op bescherming van de hogere Kazachse overheid zouden kunnen rekenen, in tegenstelling tot hetgeen de commissaris-generaal besluit; dat de beide middelen, samen genomen, ongegrond zijn;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie april
tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.